

431

USTAWA

z dnia 8 maja 1998 r.

zmieniająca ustawę o zmianie ustawy — Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw, a także o zmianie ustawy: o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin oraz o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Art. 1. W ustawie z dnia 2 lutego 1996 r. o zmianie ustawy — Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 24, poz. 110 i z 1997 r. Nr 104, poz. 661) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 na końcu kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy „nie dotyczy to rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych obowiązków i uprawnień pracowników zatrudnionych w zakładach służby zdrowia (Dz. U. Nr 51, poz. 326, z 1990 r. Nr 65, poz. 387, z 1991 r. Nr 69, poz. 294, z 1992 r. Nr 20, poz. 79, z 1994 r. Nr 31, poz. 112 oraz z 1995 r. Nr 123, poz. 595), które zachowuje moc do czasu objęcia pracowników, których dotyczy to rozporządzenie, układem zbiorowym pracy, nie dłużej jednak niż do dnia 30 września 1999 r.”;

2) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Z dniem upływu terminu przewidzianego w art. 25, stosunki pracy na podstawie mianowania nawiązane z pracownikami objętymi:

1) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników kolejowych (Dz. U. z 1993 r. Nr 98, poz. 449),

2) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 października 1986 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników państwowej jednostki organizacyjnej „Pocztą Polska, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 43, poz. 209 i z 1991 r. Nr 63, poz. 267),

przekształcają się w stosunki pracy na podstawie umowy o pracę na czas nie określony, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W stosunku do pracowników mianowanych, objętych przed upływem terminu przewidzianego w art. 25 rozporządzeniami, o których mowa w ust. 1:

1) podlegają wykonaniu prawomocnie orzeczone kary dyscyplinarne, lecz nie wykonane do tego terminu,

2) podlegają umorzeniu postępowań dyscyplinarnych, które zostały wszczęte, lecz nie zakończone do tego terminu,

3) stosuje się dotychczasowe przepisy dotyczące okresu pobierania zasił-

ku chorobowego, jeżeli rozpoczęta przed tym terminem niezdolność do pracy z powodu choroby trwa po tym terminie nieprzerwanie i przypada w czasie pozostawania pracownika w stosunku pracy.

3. Do pracowników objętych przed upływem terminu przewidzianego w art. 25 rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się przepisy wymienione w § 1 ust. 2 tego rozporządzenia do czasu objęcia tych pracowników układem zbiorowym pracy, nie dłużej jednak niż do dnia 30 września 1999 r.

4. Do pracowników, z którymi przed upływem terminu przewidzianego w art. 25 została nawiązana umowa o pracę na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. z 1990 r. Nr 44, poz. 259, z 1991 r. Nr 78, poz. 346 i z 1993 r. Nr 99, poz. 452), stosuje się przepisy tego rozporządzenia, nie dłużej jednak niż do dnia 30 września 1999 r.”

Art. 2. W ustawie z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99, z 1985 r. Nr 20, poz. 85, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 104, poz. 450 i z 1997 r. Nr 43, poz. 272) w art. 5 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa państwowego «Polskie Koleje Państwowe», z wyłączeniem biur projektów kolejowych,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776) po art. 73a dodaje się art. 73b w brzmieniu:

„Art. 73b. 1. Okres urlopu bezpłatnego udzielonego pracownikowi na okres skierowania do pracy za granicą na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektó-

rych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. z 1990 r. Nr 44, poz. 259, z 1991 r. Nr 78, poz. 346 i z 1993 r. Nr 99, poz. 452), a także przypadający bezpośrednio po zakończeniu tego urlopu okres niezdolności do pracy z powodu choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną — wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze, jeżeli pracownik podjął zatrudnienie u macierzystego pracodawcy w terminie przewidzianym w tym rozporządzeniu.

2. Okres zatrudnienia za granicą pracownika, który nie pozostawał w stosunku pracy przed skierowaniem do pracy za

granicą na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, jest traktowany jak okres zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych. Dotyczy to także pracownika, któremu udzielono urlopu bezpłatnego na okres skierowania do pracy za granicą, a który nie podjął pracy u macierzystego pracodawcy, po zakończeniu pracy za granicą lub podjął pracę u macierzystego pracodawcy, lecz po upływie terminu przewidzianego w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1."

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 2 czerwca 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

432

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1998 r.

w sprawie Pełnomocnika Rządu do Spraw Decentralizacji Finansów Publicznych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. Nr 106, poz. 492 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 141, poz. 943) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się Pełnomocnika Rządu do Spraw Decentralizacji Finansów Publicznych, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”, w randze sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów.

§ 2.1. Do zadań Pełnomocnika należy przygotowanie koncepcji reform finansów publicznych i koordynacja ich realizacji, a zwłaszcza inicjowanie i koordynowanie prac zmierzających do przebudowy systemu finansowania samorządu terytorialnego oraz struktur organizacyjnych administracji publicznej i zmiany zasad jej finansowania.

2. Zadania określone w ust. 1 Pełnomocnik realizuje w szczególności przez:

- 1) przygotowanie harmonogramu prac w zakresie reform finansów publicznych,
- 2) inicjowanie i prowadzenie prac związanych z przygotowaniem aktów prawnych i projektów organizacyjnych dotyczących reform finansów publicznych,
- 3) koordynację prac wdrożeniowych dotyczących reform finansów publicznych,
- 4) upowszechnianie problematyki reform finansów publicznych oraz inspirowanie przedsięwzięć edu-

kacyjnych, służących społecznemu zrozumieniu znaczenia tych reform,

- 5) koordynację wykorzystania pomocy zagranicznej przeznaczonej na przygotowanie i przeprowadzanie reform finansów publicznych.

§ 3. Organy administracji rządowej są obowiązane do współdziałania i udzielania pomocy Pełnomocnikowi, w szczególności przez udostępnianie mu informacji niezbędnych w realizacji jego zadań.

§ 4. 1. Pełnomocnik, w zakresie projektów aktów prawnych wynikających z realizacji jego zadań, zasięga opinii Ministra Finansów oraz Pełnomocnika Rządu do Spraw Reform Ustrojowych Państwa i Pełnomocnika Rządu do Spraw Reformy Zabezpieczenia Społecznego.

2. Pełnomocnik może, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, przedstawiać Radzie Ministrów do rozpatrzenia projekty aktów prawnych wynikających z zakresu jego działania.

3. Za zgodą Prezesa Rady Ministrów projekty aktów prawnych, o których mowa w ust. 2, mogą być wnoszone do rozpatrzenia przez Radę Ministrów bez zajmowania stanowiska przez stałe komitety Rady Ministrów.

§ 5. Projekty aktów prawnych oraz innych dokumentów rządowych, mających znaczenie dla funkcjonowania systemu finansów publicznych, a także w zakresie wdrażania reform finansów publicznych, podlegają zaopiniowaniu przez Pełnomocnika.